

Article Type: Research Article

The Tradition of Tolkappiyam Verb Grammar and Usage Patterns in Akananuru: An In-depth Linguistic and Emotional Analysis

Arunadevi A.^{1*}, Dr. S. Periyanyaki²,

¹Full-time PhD Research Scholar, Registration No: BDU2310632780543, Reference No: BDU/PhD/23/0077, Department of Tamil, Kunthavai Naacchiyaar Government Arts College for Women (Autonomous), (Affiliated to Bharathidasan University) Thanjavur - 613007, Tamil Nadu, India.

²Supervisor and Associate Professor, Department of Tamil, Kunthavai Naacchiyaar Government Arts College for Women (Autonomous), (Affiliated to Bharathidasan University), Thanjavur - 613007, Tamil Nadu, India

*Correspondence: arunadevi19199@gmail.com.

Received: 28-01-2026; **Revised:** 30-01-2026; **Accepted:** 30-01-2026; **Published:** 01-02-2026

Abstract: In the Tamil literary tradition, Sangam literature stands as a primary document reflecting the three dimensions of language, culture, and grammar simultaneously. Among them, Akananuru is a unique classical work that expresses the depth of human emotions through intricate verb forms within its linguistic structure. This study provides a detailed analysis of the verb forms found in Akananuru against the background of the grammatical principles of Tolkappiyam.

Specifically, it explores how finite verbs, non-finite verbs (verbal and relative participles), temporal elements (tenses), and adverbs serve as the foundation for "Emotional Movement" and psychological depth within the Akam (interior) landscape. By linking the verb structures of Sangam-era Tamil with modern fields such as Computational Linguistics and Part-of-Speech (POS) Tagging, this research establishes the timeless utility of classical grammar. The primary objective of this paper is to explain how the 400 poems of Akananuru are structured by verbs based on emotion and to reveal the possibilities Sangam literature offers for contemporary linguistic research.

Keywords: Akananuru, Verb Forms, Tolkappiyam, Finite Verb, Non-finite Verb, Sangam Literature, Akam Emotions, Computational Linguistics, POS Tagging, Linguistic Analysis.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

தொல்காப்பிய வினை இலக்கண மரபும் அகநானூற்றுப் பயில்நெறிகளும்: ஓர் ஆழமான மொழியியல் மற்றும் உணர்ச்சியியல் ஆய்வு

¹அருணாதேவி அ., முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்: BDU2310632780543,

பார்வை எண்: BDU/PhD/23/0077, தமிழ்த்துறை, குந்தவை நாச்சியார் அரசினர் மகளிர்

கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது) தஞ்சாவூர் 7.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

²முனைவர் சா. பெரியநாயகி, நெறியாளர், இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, குந்தவை

நாச்சியார் அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி) (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன்

இணைவு பெற்றது), தஞ்சாவூர் 7. தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய மரபில் சங்க இலக்கியங்கள் மொழி, பண்பாடு, மற்றும் இலக்கணம் ஆகிய முப்பரிமாணங்களையும் ஒருசேரப் பிரதிபலிக்கும் முதன்மை ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன. அவற்றுள் அகநானூறு, மனித உணர்ச்சிகளின் ஆழத்தை மொழியமைப்பின் நுணுக்கமான வினைவடிவங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் தனித்துவமான செவ்வியல் இலக்கியமாகும். இந்த ஆய்வு, அகநானூற்றில் பயின்று வரும் வினை வடிவங்களைத் தொல்காப்பிய வினை இலக்கணக் கோட்பாடுகளின் பின்னணியில் நின்று விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. குறிப்பாக, வினைமுற்று, வினையெச்சம், பெயரெச்சம், காலக் கூறுகள் மற்றும் வினையடைகள் எவ்வாறு அகத்திணை உணர்ச்சிகளின் இயக்கத்திற்கும் (Emotional movement) உளவியல் ஆழத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைகின்றன என்பது இங்கு ஆராயப்படுகிறது. சங்க காலத் தமிழின் வினை அமைப்புகளை இன்றைய நவீன கணினி மொழியியல் (Computational Linguistics) மற்றும் தாதுச்சொல் குறியீடல் (POS Tagging) போன்ற நவீனத் துறைகளுடன் இணைத்துப் பார்ப்பதன் மூலம், செவ்வியல் இலக்கணத்தின் காலங்கடந்த பயன்பாட்டுத் தன்மையை இவ்வாய்வு நிறுவுகிறது. அகநானூற்றின் 400 பாடல்களும் உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் எவ்வாறு வினைச்சொற்களால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை விளக்குவதும், இன்றைய மொழியியல் ஆய்வுகளுக்குச் சங்க இலக்கியம் வழங்கும் சாத்தியங்களை வெளிப்படுத்துவதும் இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

முதன்மைச் சொற்கள்

அகநானூறு, வினைவடிவங்கள், தொல்காப்பியம், வினைமுற்று, எச்சவினை, சங்க இலக்கியம், அகத்திணை உணர்ச்சிகள், கணினி மொழியியல், தாதுச்சொல் குறியீடல் (POS Tagging), மொழியியல் பகுப்பாய்வு.

1. முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க காலம் என்பது மொழியின் செழுமையும் இலக்கியத்தின் மேன்மையும் உச்சம் தொட்ட காலமாகும். எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றாகத் திகழும் அகநானூறு,

'நெடுந்தொகை' என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறது. 13 முதல் 31 வரிகள் வரையிலான நீண்ட பாடல்களைக் கொண்ட இத்தொகுப்பு, அகப்பொருள் மாந்தர்களின் உணர்ச்சிகளை மிக விரிவாகவும் நுணுக்கமாகவும் விவரிக்கும் வாய்ப்பைப் புலவர்களுக்கு வழங்கியுள்ளது. இப்பாடல்களில் பயின்று வரும் வினைச்சொற்கள் வெறும் செயல்களை மட்டும் குறிக்கும் சொற்களாக அமையாமல், அகத்திணை மாந்தர்களின் அகவெழுச்சிகளையும் (Internal psyche), கால மாற்றங்களையும், இடஞ்சார்ந்த சூழல்களையும் வெளிப்படுத்தும் குறியீடுகளாகத் திகழ்கின்றன. தொல்காப்பியர் தனது சொல்லதிகாரத்தில் வினையை "வினையெனப் படுவது நிகழ்ச்சி சொல்லே" என வரையறுக்கிறார். இந்த வரையறை, வினை என்பது ஒரு காலச் சட்டகத்திற்குள் நிகழும் மாற்றத்தையோ அல்லது நிலையையோ குறிக்கும் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது. அகநானூற்றின் பாடல்கள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், மற்றும் பாலை என ஐந்திணைகளாகப் பகுக்கப்பட்டு, ஒரு செம்மையான கணித ஒழுங்குடன் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் திணைப் பகுப்பிற்கும் வினை வடிவங்களுக்கும் நெருங்கியத் தொடர்பு உண்டு. ஒவ்வொரு நிலப்பரப்பிற்கும் உரிய உரிப்பொருள் உணர்ச்சிகள் அந்தந்த நிலத்திற்குரிய வினை வடிவங்களால் செழுமைப்படுத்தப்படுகின்றன. இன்றைய ஆய்வுச் சூழலில், சங்க கால வினைகளை உருபனியல் (Morphological) ரீதியாகப் பகுப்பதன் மூலம், தமிழ் மொழியின் வரலாற்று வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ள முடிவதுடன், நவீன கணினித் தமிழ் ஆய்வுகளுக்கும் இது பெரும் அடித்தளமாக அமைகிறது.

2. தொல்காப்பிய வினை இலக்கணக் கோட்பாட்டுச் சட்டகம்

தொல்காப்பியம் தமிழ் மொழியின் மிகப்பழமையான மற்றும் முழுமையான இலக்கண நூலாகும். இது எழுத்து, சொல், பொருள் என மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்டு, மொழியின் கட்டமைப்பையும் இலக்கியத்தின் நெறிகளையும் ஒருசேர விளக்குகிறது. சொல்லதிகாரத்தில் ஆறாவது இயலாக அமையும் வினையியல், வினைச்சொற்களின் தோற்றம், அமைப்பு, காலம், பால் மற்றும் திணைப் பாகுபாடுகளைத் தத்துவார்த்த ரீதியாக விளக்குகிறது.

2.1 வினையின் அடிப்படைப் பண்புகள்

தொல்காப்பியர் வினைச்சொல்லை வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்காத, ஆனால் காலத்தை வெளிப்படையாகவோ குறிப்பாகவோ காட்டும் சொல்லாக வரையறுக்கிறார்.

"வினையெனப் படுவது நிகழ்ச்சி சொல்லே"

(தொல் – சொல் 72)

இந்த நூற்பாவின் படி, ஒரு வினைச்சொல் என்பது நிகழ்வின் அடிப்படையில் பிறக்கும் சொல்லாகும். இது உயர்திணை, அஃறிணை ஆகிய இரு திணைகளுக்கும் உரிய பால் உணர்த்தும் விகுதிகளைப் பெற்று வரும். மேலும், வினைச்சொற்கள் காலத்தோடு தோன்றுவதோடு, அவை ஒரு பொருளின் செயலை அல்லது நிலையைச் சுட்டும் பண்புடையவை.

2.2 காலக் கோட்பாடும் உணர்ச்சிச் சூழலும்

தொல்காப்பியம் வினைகளை மூன்று காலங்களாக வகைப்படுத்துகிறது: இறந்தகாலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலம். இந்த காலப் பிரிவுகள் அகநானூற்றில் வெறும் காலக் காட்டிகளாக மட்டும்

அமையாமல், உணர்ச்சியின் காலநிலையையும் (Temporal perception of emotion) வெளிப்படுத்துகின்றன.

காலம்	இலக்கணப் பண்பு	அகப்பொருள் உணர்ச்சி வெளிப்பாடு
இறந்தகாலம்	செயல் முற்றுப் பெற்ற நிலை	உறுதி, தீர்வு, துயர முடிவு அல்லது நினைவுகளின் கனம்
நிகழ்காலம்	செயல் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நிலை	உணர்ச்சித் தீவிரம், தற்போதையத் துயர் அல்லது இன்பத் தொடர்ச்சி
எதிர்காலம்	செயல் நிகழப்போகும் நிலை	நம்பிக்கை, காத்திருப்பு, உறுதிமொழி, ஐயம்

அகநானூற்றில் இறந்தகால வினைகள் பெரும்பாலும் ஒரு தீர்மானமான முடிவை அல்லது கடந்த கால நினைவுகளை மீள நினைக்கும் போக்கை உணர்த்துகின்றன. எதிர்கால வினைகள் முல்லைத் திணையில் தலைவன் வருவான் என்ற நம்பிக்கையை நிலைநிறுத்தப் பயன்படுகின்றன.

3. அகநானூற்றில் வினைமுற்று வடிவங்கள்: ஒரு பகுப்பாய்வு

அகநானூற்றுப் பாடல்களில் வினைமுற்று வடிவங்கள் (Finite Verbs) ஒரு வாக்கியத்தின் கருத்தைத் தன்னிச்சையாக நிறைவு செய்யும் திறன் கொண்டவை. இவை திணை, பால், எண், இடம் (PNG Markers) ஆகியவற்றைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன.

3.1 இறந்தகால முற்று வினை: உணர்ச்சி நிறைவின் வெளிப்பாடு

இறந்தகால முற்று வினைகள் ஒரு செயல் முடிந்துவிட்டதைக் காட்டி, அதன் மூலம் ஒரு மனநிலை மாற்றத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன. அகநானூற்றில் இவை தலைவியின் துயர் நீங்கிய நிலையையோ அல்லது தலைவனின் வருகையையோ அறிவிக்கப் பயன்படுகின்றன.

"வந்தனன் தோழி, வறிய என் நெஞ்சம் துயர் தீர்ந்தது" (அகம்.84)

இங்கு "வந்தனன்" என்பது உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமை இறந்தகால வினைமுற்று. தலைவன் வந்துவிட்டான் என்ற இந்த வினைச் செய்தி, தலைவியின் நீண்ட கால வேதனையை முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறது. இங்கு வினையின் காலம், ஒரு மனப்போராட்டத்தின் 'நிறைவுப் புள்ளியாக' (Closure point) அமைகிறது.

3.2 நிகழ்கால முற்று வினை: உணர்ச்சித் தீவிரத்தின் உயிர்ப்பு

சங்க இலக்கியங்களில் நிகழ்காலக் காட்டிகள் (ஆநின்று, கின்று, கிறு) குறைவு என்றாலும், வினைச்சொற்களின் குறிப்புப் பொருளில் நிகழ்காலத்தன்மை பொதிந்துள்ளது. பிற்கால உரையாசிரியர்கள் நிகழ்காலத் தீவிரத்தை இச்சொற்களில் அடையாளம் காண்கின்றனர்.

"அழுகின்றான் தோழி, அவள் கண் நீர் நில்லாது" (அகம்.125)

"அழுகின்றான்" என்ற நிகழ்கால வினை, துயரம் ஒரு கணம் நிகழ்ந்து மறைவதல்ல; அது இடைவிடாது தொடர்ந்து நிகழ்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. இது அகத்திணை உணர்ச்சியின் நேரடித்தன்மையை (Immediacy) வாசகருக்குக் கடத்துகிறது.

3.3 குறிப்பு வினைமுற்றுகள் (Appellative Verbs)

தொல்காப்பியம் வினைமுற்றுக்களைத் தெரிநிலை மற்றும் குறிப்பு என இருவகைப்படுத்துகிறது. குறிப்பு வினைகள் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாமல், பண்பு அல்லது நிலை மூலம் குறிப்பாக உணர்த்துபவை. அகநானூற்றில் தலைவியின் மெலிந்த நிலையையோ, தலைவனின் உயர்ந்த பண்பையோ விவரிக்க இவை பயன்படுகின்றன. "உடையன்", "இல்லன்", "நல்லன்", "பெரியன்" போன்றவை அகமாந்தர்களின் அகக் கோலங்களைக் காட்டும் கருவிகளாகின்றன.

4. எச்ச வினை வடிவங்களும் அவற்றின் தொடர்ச்சித் தன்மையும்

எச்ச வினைகள் (Non-finite Verbs) ஒரு செயல் முற்றுப் பெறாமல் தொடர்வதைக் காட்டுகின்றன. இவை அக இலக்கியங்களில் ஒரு உணர்ச்சியின் ஆழத்தையும் அதன் தொடர்ச்சியான தாக்கத்தையும் விவரிக்க மிகவும் அவசியமானவை.

4.1 வினையெச்சம்: உளவியல் இயக்கத்தின் ஊர்தி

வினையெச்சங்கள் ஒரு செயலிலிருந்து மற்றொரு செயலுக்கு மன ஓட்டத்தை நகர்த்திச் செல்கின்றன. இவை அக மாந்தர்களின் அகப் போராட்டத்தைத் துண்டு துண்டாகக் காட்டாமல், ஒரு தொடர் நிகழ்வாகச் சித்திரிக்கின்றன.

"நினைந்து உருகி நின்றாள் ஆயிழை" (அகம்.95)

இங்கு "நினைந்து" என்ற வினையெச்சம், தலைவி ஒருமுறை நினைத்ததோடு அமையாமல், அந்த நினைப்பே அவளை "உருகும்" நிலைக்குக் கொண்டு சென்றதை விளக்குகிறது. இந்த எச்ச வினை வடிவம், ஒரு கண நேர உணர்ச்சியை நெடுங்கால வேதனையாக மாற்றும் மொழியியல் வித்தையாகும்.

4.2 பெயரெச்சம்: சூழலியல் வர்ணனையின் கருவி

பெயரெச்சங்கள் ஒரு பெயரை விவரிப்பதன் மூலம், அந்தப் பெயருக்குரிய பொருளின் அல்லது மாந்தரின் தன்மையை விளக்குகின்றன. "பிரிந்து சென்ற காதலன்" என்பதில் "சென்ற" என்ற பெயரெச்சம், பிரிவின் துயரைத் தலைவனுடன் பிணைக்கிறது.

5. திணைப் பாகுபாடும் வினைகளின் விநியோகமும்

அகநானூற்றின் தனிச்சிறப்பு அதன் கணித ரீதியான திணைப் பகுப்பாகும். இப்பாகுபாட்டிற்கும் வினைகளின் பயன்பாட்டிற்கும் இடையே ஒரு மறைமுகத் தொடர்பு காணப்படுகிறது.

5.1 அகநானூற்றுத் திணைப் பகுப்பு அட்டவணை

திணை	பாடல் எண்கள் (முறைமை)	பாடல்களின் எண்ணிக்கை	உரிப்பொருள் (உணர்ச்சி)
பாலை	1, 3, 5, 7, 9... (ஒற்றை எண்கள்)	200	பிரிதல்
குறிஞ்சி	2, 8, 12, 18, 22, 28... (2-ல் தொடங்கி 6, 4 என மாறும்)	80	புணர்தல்
முல்லை	4, 14, 24, 34... (4-ல் முடிவன)	40	இருத்தல் (காத்திருப்பு)
மருதம்	6, 16, 26, 36... (6-ல் முடிவன)	40	ஊடல்

திணை	பாடல் எண்கள் (முறைமை)	பாடல்களின் எண்ணிக்கை	உரிப்பொருள் (உணர்ச்சி)
நெய்தல்	10, 20, 30, 40... (10-ன் மடங்குகள்)	40	இரங்கல்

5.2 திணைசார்ந்த வினைப் பயன்பாட்டு நுணுக்கங்கள்

1. குறிஞ்சித் திணை: புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் என்பதால், இங்கு சந்திப்பு தொடர்பான வினைகள் (கண்டனம், புணர்ந்தோம்) அதிகம் பயின்று வருகின்றன.
2. முல்லைத் திணை: தலைவனின் வருகைக்காகக் காத்திருக்கும் 'இருத்தல்' ஒழுக்கம் என்பதால், இங்கு எதிர்கால வினைகளும் (வருவான், வருதும்), நம்பிக்கையூட்டும் எச்ச வினைகளும் முதன்மை பெறுகின்றன.
3. பாலைத் திணை: வறண்ட நிலப்பரப்பில் பயணம் செய்தல் (செலவு) என்பதால், இங்கு இயக்கம் சார்ந்த வினைகளும் (கழிந்தான், கடந்தான்), பிரிவின் துயர் காட்டும் வினைகளும் செறிந்து காணப்படுகின்றன.
4. மருதத் திணை: ஊடல் தொடர்பான நிகழ்வுகள் என்பதால், வினா வினைகளும் (யார்? எவன்?), மறுப்பு வினைகளும் (வாரற்க, சொல்லாதே) அதிகளவில் பயில்கின்றன.
5. நெய்தல் திணை: பிரிவினால் ஏற்படும் வேதனையை இரங்கிக் கூறுதல் என்பதால், இங்கு அழுகை மற்றும் தேடல் தொடர்பான வினைகள் (புலம்பினான், அழுதான்) காணப்படுகின்றன.

6. அகநானூற்றில் இயற்கைச் சித்தரிப்பும் வினைத் தாக்கமும்

அக இலக்கியங்களில் இயற்கை என்பது வெறும் பின்னணி (Background) அல்ல; அது ஒரு பாத்திரமாகவே (Character) செயல்படுகிறது. இயற்கையின் செயல்பாடுகளை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் வினைகள், மனித மனநிலையின் பிரதிபலிப்பாக அமைகின்றன.

"மெலிந்து மெலிந்து உருகும் நெஞ்சம் போல" (அகம்.188)

இந்த வரியில் "மெலிந்து" என்ற வினை, அடுக்குத் தொடராக வந்து, ஒரு செயலின் தொடர்ச்சியை அல்லது தீவிரத்தை உணர்த்துகிறது. நிலவு தேய்வதையும், அதனால் தலைவியின் உடல் மெலிவதையும் ஒரே வினை வடிவம் இணைத்துக் காட்டுகிறது. இது இயற்கையையும் மனித உணர்வையும் இணைக்கும் 'உள்ளுறை' (Implied Metaphor) உத்திக்கு வினைச்சொற்கள் வழங்கும் பங்களிப்பாகும்.

7. நவீன மொழியியல் ஆய்வுகளும் அகநானூறு வினை வடிவங்களும்

சங்க இலக்கிய வினை வடிவங்கள் இன்றைய நவீன மொழியியல், குறிப்பாக கணினி மொழியியல் ஆய்வுகளுக்குப் பெரும் சவாலாகவும் வாய்ப்பாகவும் அமைந்துள்ளன.

7.1 உருபனியல் சிக்கல்கள் (Morphological Complexities)

தமிழ் ஒரு ஒட்டுநிலை (Agglutinative) மொழி என்பதால், ஒரு வினை வேர்ச்சொல்லிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான வினை வடிவங்களை உருவாக்க முடியும். அகநானூற்றில் பயின்று வரும் வினைகள் இன்றைய தமிழை விட உருபனியல் ரீதியாகச் செறிவானவை.

வினைச்சொல் அமைப்பு சூத்திரம்:

\$\$\$வினை = வேர் + (விகாரம்) + சந்தி + காலங்காட்டி + (சாரியை) + விகுதி\$\$\$

உதாரணமாக, "வந்தனன்" என்ற சொல்லைப் பகுப்பாய்வு செய்தால்:

- **வா:** வேர்ச்சொல் (வந் - எனத் திரிந்தது)
- **த்:** சந்தி (ந் - எனத் திரிந்தது)
- **த்:** இறந்தகால இடைநிலை
- **அன்:** சாரியை
- **அன்:** ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி

இத்தகைய ஆழமான உருபனியல் அமைப்பு, ஒரு சொல்லிலேயே அந்தச் செயலைச் செய்தவர் யார், எப்போது செய்தார், அவரது நிலை என்ன போன்ற அனைத்துத் தகவல்களையும் பொதிந்து வைக்க உதவுகிறது.

7.2 கணினி மொழியியல்: தாதுச்சொல் குறியீடல் (POS Tagging)

இயற்கை மொழிச் செயலாக்கத்தில் (NLP), ஒரு வாக்கியத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் அதன் இலக்கண அடையாளத்தை (Tag) வழங்குவதே POS Tagging ஆகும். சங்க இலக்கியப் பாடல்களை இயந்திரங்கள் மூலம் பகுப்பாய்வு செய்யும்போது பல சவால்கள் ஏற்படுகின்றன :

1. **பொருண்மயக்கம் (Ambiguity):** ஒரே சொல் சூழலுக்கேற்பப் பெயர்ச்சொல்லாகவும் வினைச்சொல்லாகவும் வரக்கூடும். உதாரணமாக, "கல்" என்பது ஒரு பாறையைக் குறிக்கலாம் (பெயர்) அல்லது "படிக்க" என்ற பொருளிலும் வரலாம் (வினை).
2. **கிடைக்காத காலக் காட்டிகள்:** சங்கத் தமிழில் நிகழ்கால இடைநிலைகள் (கின்று, கிறு) மிக அரிதாகவே உள்ளன. வினைச்சொற்களின் அமைப்பை வைத்தே காலத்தைக் கண்டறிய வேண்டியுள்ளது.
3. **நீண்ட தொடர்கள்:** அகநானூற்றுப் பாடல்கள் நீண்ட வரிகளைக் கொண்டிருப்பதால், ஒரு வினைமுற்றைத் தேடி பல வரிகளைக் கடக்க வேண்டியிருக்கும். இது கணினி வழி பகுப்பாய்வில் 'Dependency Parsing' சிக்கல்களை உண்டாக்குகிறது.

தற்போது 'Advanced Tamil POS Tagger' போன்ற கருவிகள் 1.8 லட்சம் வேர்ச்சொற்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சங்கத் தமிழுக்கான பிரத்யேக 'HITS POS Tagset' மற்றும் 'BIS Tagset' ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி 95% துல்லியத்துடன் இயங்குகின்றன.

8. இரண்டாம் நிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலை உட்செறிவுகள்: வினை - உணர்ச்சி - சமூகம்

அகநானூற்றின் வினை வடிவங்களை ஆழமாக ஆராயும்போது, அவை வெறும் இலக்கணக் கூறுகளாக மட்டும் இல்லாமல், அக்கால சமூக மற்றும் உளவியல் பதிவுகளாகவும் திகழ்வதை அறியலாம்.

8.1 வினையின் காலமும் மெய்ப்பாட்டியலும்

தொல்காப்பியர் 'மெய்ப்பாட்டியலில்' எட்டு வகை உணர்ச்சிகளைக் குறிப்பிடுகிறார்: நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை. அகநானூற்றில் வினையின் காலம் இந்த மெய்ப்பாடுகளுடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டுள்ளது.

- **இறந்தகாலம்:** உவகை (சந்திப்பின் மகிழ்ச்சி) அல்லது அழுகை (கடந்த கால இழப்பு) ஆகியவற்றுடன் இணைகிறது.
- **எதிர்காலம்:** அச்சம் (தலைவன் வருவானா?) அல்லது பெருமிதம் (தலைவன் வெற்றி பெற்று வருவான்) ஆகியவற்றுடன் இணைகிறது.

8.2 வரலாற்றுத் தரவுகள் வினைகளுடன் இணைதல்

அகநானூறு வரலாற்றுச் செய்திகளைப் பதிவு செய்வதில் முதன்மையானது. நந்தர்கள், மௌரியர்கள் மற்றும் யவனர்கள் குறித்த செய்திகள் வினை வடிவங்களின் ஊடாகவே தரப்படுகின்றன. "யவனர் தந்த... பொன்" என்பதில் "தந்த" என்ற பெயரெச்சம், வணிக உறவின் நம்பகத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துகிறது. வினைச்சொற்கள் இங்கு ஒரு 'வரலாற்றுச் சாட்சியமாக' (Historical witness) மாறுகின்றன.

9. ஆய்வு முடிவுகளும் மேலாய்வுத் தேவைகளும்

இந்த விரிவான ஆய்வின் மூலம் பின்வரும் முதன்மையான முடிவுகள் எட்டப்படுகின்றன:

1. **இலக்கண-இலக்கிய ஒருங்கிணைப்பு:** அகநானூறு, தொல்காப்பியம் வகுத்த வினை இலக்கண மரபுகளைச் செம்மையாகச் செயல்படுத்திய சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். வினைகள் இங்கு வெறும் தகவல் பரிமாற்றக் கருவிகள் அல்ல; அவை உணர்ச்சி இயக்கத்தின் அடிப்படை அலகுகளாக உள்ளன.
2. **காலத்தின் உணர்ச்சிக் குறியீடு:** வினைகளின் காலப் பாகுபாடு அகத்திணை மாந்தர்களின் உளவியல் மாற்றங்களை மிகத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்துகிறது. எச்ச வினைகள் உணர்ச்சியின் தொடர்ச்சியையும், முற்று வினைகள் உணர்ச்சியின் நிலையையும் காட்டுகின்றன.

3. **மொழியியல் செழுமை:** சங்க காலத் தமிழின் வினை உருபனியல் அமைப்பு (Morphology), தமிழ் மொழியின் தொன்மை மற்றும் செவ்வியல் தன்மையைப் பறைசாற்றுகிறது. இது இன்றைய நவீனத் தமிழுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது.
4. **நவீனப் பயன்பாடு:** கணினி மொழியியல் ஆய்வுகளில் சங்க இலக்கியத் தரவுகள் பெரும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. வினை வடிவங்களின் தெளிவான கட்டமைப்பு, POS Tagging மற்றும் இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு (Machine Translation) போன்ற துறைகளுக்குச் சிறந்த 'Corpus' ஆகத் திகழ்கிறது.
5. **சமூகப் பதிவு:** வினைச்சொற்கள் வெறும் இலக்கணக் கூறுகள் மட்டுமல்ல; அவை அக்கால மக்களின் வாழ்வியல், தொழில், வணிகம் மற்றும் உணர்வுகளைப் பதிவு செய்துள்ள வரலாற்றுப் பெட்டகங்களாகும்.

முடிவுரை

அகநானூற்றின் வினை வடிவங்கள் குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஆய்வு, தமிழ் இலக்கண மரபுக்கும் இலக்கியச் செழுமைக்கும் இடையிலான பிரிக்க முடியாத பிணைப்பைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. தொல்காப்பியம் வகுத்த வினைக் கோட்பாடுகள், 2000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய அக மாந்தர்களின் இதயத் துடிப்பை இன்றும் நம்மால் உணர வைக்கின்றன. இன்றைய நவீன ஆய்வுகளில், குறிப்பாகக் கணினி மொழியியல் துறையில், இத்தகைய செவ்வியல் வினை வடிவங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்வது, தமிழை ஒரு நவீனத் தொழில்நுட்ப மொழியாக உயர்த்துவதற்குப் பெரும் பங்களிப்பை வழங்கும். இவ்வாய்வு, அகநானூற்றின் மொழியியல் ஆழத்தை வெளிக்கொண்டு வருவதோடு, வருங்காலத் தமிழியல் ஆய்வுகளுக்குப் புதிய பரிமாணங்களை வழங்குகிறது.

மேற்கோள் நூற்பட்டியல் (Works Cited) - MLA Style

1. அகநானூறு (மூலமும் உரையும்). உரையாசிரியர்: புலியூர்க் கேசிகன், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
2. அகநானூறு – மூலமும் விளக்கமும். உரை: உ.வே.சாமிநாதையர், தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை.
3. இளம்பூரணர். தொல்காப்பியம் – சொல்லதிகாரம் (இளம்பூரணர் உரை). தமிழ் வளர்ச்சி கழகம், சென்னை.
4. கைலாசபதி, க. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.

5. சுப்பிரமணியன், சு. சங்க இலக்கிய மொழியியல். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
6. நச்சினார்க்கினியர். தொல்காப்பியம் – சொல்லதிகாரம் (நச்சினார்க்கினியர் உரை). உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
7. வரதராசன், மு. தமிழ் மொழி வரலாறு. பாரி நிலையம், சென்னை.
8. Dhanalakshmi, V., Anand Kumar, Rajendran S., and Soman. "POS Tagger and Chunker for Tamil Language." *INFITT*, 2009.
9. Hart, George L. *The Poems of Ancient Tamil: Their Milieu and Their Sanskrit Counterparts*. University of California Press, 1975.
10. Lakshmana Pandian, S., and T. V. Geetha. "Morpheme based Language Model for Tamil Part-of-Speech Tagging." *Polibits*, no. 38, 2008.
11. Rajasekar, M., and A. Udhayakumar. "Advanced Tamil POS Tagger for Language Learners." *Shanlax International Journal of Tamil Research*, vol. 8, no. 4, 2022.
12. Ramanujan, A. K. *Poems of Love and War: From the Eight Anthologies and the Ten Long Poems of Classical Tamil*. Columbia University Press, 1985.
13. Sankara Narayanan, K. "Tolkappiya Comparison (Parable) in Sangam Literature." *Shanlax International Journal of Tamil Research*, vol. 8, no. 4, 2024, pp. 24-29.
14. Sankara Narayanan, K. "Tolkappiyam Biological Discriminations in the Sangam Literature Framework." *Shanlax International Journal of Tamil Research*, vol. 6, no. 4, 2022, pp. 83-89.
15. Steever, Sanford B. *The Tamil Auxiliary Verb System*. Routledge, 2005.
16. Zvelebil, Kamil. *The Smile of Murugan: On Tamil Literature of South India*. Leiden: Brill, 1973.